

HOUSEWARMING

Een Avondvullende Thriller

door

Stijn Cuypers

Leesvoorbeeld

Romeinse Put 102/5
2650 Edegem
0494-15-79-86
www.toneelschrijver.be
stijn@toneelschrijver.be

Aanvragen opvoeringsrechten stap voor stap

Voor het beheer van zijn auteursrechten is theaterauteur Stijn Cuypers aangesloten bij SABAM. Zij zullen in zijn naam de verschuldigde auteursrechten innen, in Nederland worden deze rechten beheerd door stichting Bredero. Het aanvragen van de opvoeringsrechten gebeurt in drie eenvoudige stappen.

Stap 1 - Aanvraag tot opvoeren.

U vult het formulier "Aanvraag tot opvoering" dat u terugvindt op www.toneelschrijver.be/aanvragen volledig in en stuurt dit door naar de auteur. (Indien u dit formulier liever per mail ontvangt kan u mailen naar aanvragen@toneelschrijver.be)

Stap 2 - Toestemming tot opvoeren.

Stijn Cuypers stuurt je een e-mail met daarin de tekst van het stuk, een "toestemming tot kopiëren" en een "toestemming tot opvoeren". Je hebt de persoonlijke toestemming van de auteur. De repetities kunnen beginnen maar...

Stap 3 - Aanvraag bij SABAM

...De **definitieve** en **rechtsgeldige** toestemming krijg je van SABAM/BREDERO, na het tijdig indienen van uw aanvraag. U vindt een aanvraagformulier op:
www.sabam.be (verenigingen uit België)
www.stichtingbredero.nl (Verenigingen uit Nederland)
www.opendoek.be/auteursrechten-aanvragen (Vereenvoudigde aangifte voor verenigingen uit België)

Aarzel niet om contact op te nemen voor meer info:

Toneelschrijver Stijn Cuypers
Romeinse Put 102/5
2650 Edegem (België)
Mobiël: +32 494.15.79.86
Mail: stijn@toneelschrijver.be
Website: www.toneelschrijver.be/aanvragen

Dramatis Personae

<u>Chris Ackerman:</u>	Een zakenman. (44 jaar.)
<u>Andrea Vervaecke:</u>	De echtgenote van Chris. (33 jaar)
<u>Tessa Ackerman:</u>	De dochter van het gezin. (20 jaar)
<u>Walter Roosenbergh:</u>	Een buurman. (59 jaar)
<u>Robin Beeckmans:</u>	Een klasgenoot van Tessa. (22 jaar)

Inhoud

Wanneer het gezin van Chris Ackerman zijn intrek neemt in hun nieuwe woning, hopen ze hun oude leven achter zich te kunnen laten en een nieuwe start te nemen. Maar als ze kennis maken met hun nieuwe buurman, komen ze terecht in een web van wantrouwen en bedrog.

Wie is de nieuwe buurman, en wat heeft hij te verbergen? En wat als het onderzoek van een jonge student wel erg dicht bij de waarheid komt?

LeesExemplaar

Decor

Een moderne bemeubelde woonkamer. Aan de jardin-kant bevindt zich een deur die uitgaat op de hal, in deze hal bevinden zich een trap naar de bovenste verdieping en de voordeur. Een tweede deur aan deze kant geeft uit op de keuken. De achterwand bestaat uit 3 grote ramen die kunnen afgeschermd worden met witte gordijnen. Aan de court-kant bevindt zich in de achterwand een deur die uitgaat op de tuin. Eventueel is er een niveauverschil tussen het salon en de eetruimte. In de kamer staat aan de court-kant een grote zetel met daarvoor een salontafel, aan de jardin-kant staat een eettafel met 4 stoelen. Tegen de muren staan een aantal kastjes.

Belichting

Een basis belichting met accenten op de meubels. Verder een lichtinval door de ramen in de achterwand en stroboscoopeffecten achter deze ramen. Eventueel kan geopteerd worden voor extra lichteffecten bij de spannende scènes.

LeeseXemp

INHOUDSOPGAVE

EERSTE BEDRIJF..... I-6
    scène 1 ..... I-6
    Scène 2 ..... I-18
    Scène 3 ..... I-27
    Scène 4 ..... I-41
    Scène 5 ..... I-51
Tweede bedrijf..... II-1
    Scène 1 ..... II-1
    Scène 2 ..... II-9
    Scène 3 ..... II-16
Epiloog..... III-1

Leesvoorbeeld

EERSTE BEDRIJFscène 1

Het licht op het podium is gedoofd en we zien enkel de inval van schemerlicht door de ramen. Door de radio weerklinkt het nieuws. Tijdens het nieuwsbericht gaat langzaam het licht op het podium aan en we zien de meubels in de woonkamer die bedekt zijn met witte lakens.

RADIOSTEM

12 september, 21.00 uur. Het nieuws met Koen Verbeke. Vannacht is Advocaat Etienne Carpentier onverwacht uit het leven gestapt. Voor zijn gezin en naaste vrienden is de dood van Carpentier een heuse klap. Carpentier was een gerespecteerd advocaat die voornamelijk bekendheid verwierf met de zaak Geelaert, die enkele jaren geleden het land in rep en roer zette. Hij laat een vrouw en 3 kinderen na...

CHRIS

(zet de radio uit en neemt zijn gsm)

U spreekt met Chris Ackerman . . . Wij zijn goed aangekomen . . . Voorlopig zijn we nog aan het uitpakken . . . Neen dat is geen probleem, zoals afgesproken . . . Goedenavond.

(ANDREA komt de kamer binnen)

CHRIS

Heb je al gezien wat een prachtige tuin we hebben schat?

ANDREA

Het is inderdaad prachtig.

CHRIS

En eens ik die vijver heb aangelegd, gaat het nog veel mooier worden.

ANDREA

Dan moet je er wel eerst aan beginnen.

CHRIS

Alles op zijn tijd lieverd.

ANDREA

Dat zeg je nu altijd, maar het komt er nooit van.

CHRIS

We gaan nu toch geen ruzie maken over een stomme vijver?

ANDREA

Het gaat me niet om die vijver, het is dat uitstelgedrag van jou dat me stoort.

CHRIS

Weet je wat mij stoort, dat we recht in de tuin van de burens kunnen kijken.

ANDREA

We kunnen daar altijd een haag zetten, als je daar tenminste tijd voor kan maken.

CHRIS

Ik beloof er snel werk van te maken, maar in tussentijd zullen we het toch moeten doen met dat kleine muurtje.

ANDREA

Het is wel gemakkelijk dat we de meubels van de vorige eigenaars hebben kunnen overkopen.

CHRIS

(vouwt samen met ANDREA het laken op,
dat over de zetel hing)

Ja dat is inderdaad wel een luxe, ik weet nog dat we de vorige keer drie dagen zijn bezig geweest met al die Ikea meubelen in elkaar te steken.

ANDREA

Ja maar dat komt ook wel omdat jij niet bij de handigste bent hé lieverd.

(kust CHRIS op de mond)

CHRIS

Gaan we het nu daar weer over hebben, trouwens jij had het plan toen verkeerd gelezen.

ANDREA

Het zal wel weer aan mij liggen.

CHRIS

Inderdaad.

(ANDREA stapt op CHRIS af en begint hem te kietelen, op ditzelfde ogenblik stapt TESSA de kamer binnen met een kartonnen doos, zij draagt een weinig verhullend jurkje)

TESSA

Als jullie klaar zijn met doktertje spelen mogen jullie wel eens komen helpen. Er moeten nog een hoop dozen naar boven worden gebracht. Trouwens met al dat stof worden mijn kleren vuil.

CHRIS

Je had uw communiciekleren dan maar niet moeten aandoen hè Tessa.

TESSA

Geestig pa.

(zet zich in de zetel)

Trouwens, toen ik daarnet die dozen uit de auto haalde, zat die vent van hiernaast door zijn raam te kijken.

ANDREA

Je had je inderdaad misschien niet zo luchtig moeten kleden hè schat.

TESSA

Ik kleed mij toch hoe ik dat wil zeker, ik kan er toch ook niet aan doen dat we naast een pervert zijn komen wonen.

CHRIS

Zal ik ineens de politie, of het leger bellen?

(neemt zijn gsm)

TESSA

De politie, alsof je daar veel van moet verwachten.

ANDREA

Allez Chris ga jij eens kijken op straat of die vent daar nog staat te gluren.

(tegen TESSA)

En jij doet morgen gewoon wat meer kleren aan.

(CHRIS gaat naar buiten)

TESSA

Wat wil je zeggen ma, dat omdat ik mij graag modieus kleeed, iedere vetzak mij als seksueel object moet bezien?

ANDREA

Maar lieverd toch, die man was waarschijnlijk gewoon nieuwsgierig naar zijn nieuwe bureu.

TESSA

Och ma, ik heb gewoon een hekel aan verhuizen.

ANDREA

Ja schat, ik begrijp je. Maar je weet dat dit de beste oplossing is.

TESSA

De beste oplossing? Opgesloten worden in een gouden kooi, ver weg van al mijn vrienden.

ANDREA

Je moest blij zijn dat we hier zijn komen wonen en niet in één of ander krot. Hier heb je tenminste een beetje luxe.

TESSA

Luxe? In the middle of nowhere gaan wonen, afscheid nemen van al mijn vrienden, naar een nieuwe school gaan en terug van nul beginnen. Dat noem ik geen luxe!

ANDREA

Maar je leert wel veel nieuwe mensen kennen.

TESSA

Maar ik wil geen nieuwe mensen leren kennen, ik wil mijn oude vrienden. Het ging nu net wat beter.

ANDREA

Ik begrijp dat het niet leuk voor jou is.

TESSA

Jij begrijpt er juist niets van.

ANDREA

Later zal je ons wel dankbaar zijn schat.

TESSA

Dat zal dan wel. Het is hier trouwens koud, mag die verwarming niet wat hoger?

ANDREA

Schat, je moet zo niet klagen. De kindjes in Afrika hebben zelfs geen verwarming.

TESSA

Ja, want die hebben dat echt nodig. Ik ga al wat spullen uitpakken op mijn kamer.

(gaat via de hal naar haar kamer)

CHRIS

(op)

Ik heb op straat rondgekeken maar ik heb niemand gezien. Ze zal zich wel weer zorgen hebben gemaakt voor niets. Ik ga boven onze kamer al wat inrichten, pak jij hier nog wat verder uit?

(CHRIS gaat af, intussentijd zet ANDREA de radio aan en er klinkt een spannend muziekje. Ze haalt de overvloedige lakens van de meubels en sluit de gordijnen. Wanneer zij de laatste gordijnen wil sluiten verschijnt achter het raam de buurman, die een eng schilderij voor zijn gezicht houdt. ANDREA slaakt een luide gil)

CHRIS

(komt de kamer binnen gelopen)

Wat scheelt er schat?

(ANDREA wijst naar de gedaante achter het raam, CHRIS opent vervolgens de tuindeur)

WALTER

Goedenavond.

CHRIS

Wie bent u?

WALTER

Ik ben Walter, beroepskrimineel.

(lacht)

Ik bedoel jullie nieuwe buurman.

ANDREA

(lacht om de opmerking van WALTER)

Ik ben Andrea.

CHRIS

(minder hartelijk)

Ik ben Chris. Wat komt u hier doen?

WALTER

Ik dacht, ik kom eens kennismaken met de nieuwe burens.

CHRIS

En waarom kan dat niet langs de voordeur?

WALTER

Ik had aangebeld, maar er kwam niemand open doen.

ANDREA

Ah vandaar, u heeft mij wel laten schrikken.

WALTER

Dat was zeker mijn bedoeling niet.

CHRIS

Misschien dat de bel stuk is, ik zal er eens naar kijken als ik tijd heb. Maar wat is dat ding dat u bij heeft?

WALTER

Een schilderij, ik kon toch moeilijk met lege handen komen kennismaken.

ANDREA

Oh, dankjewel.

CHRIS

Schat, zet jij dat schilderij eventjes in de hal, ik zal er morgen wel een plekje voor zoeken.

(ANDREA gaat met het schilderij naar de hal)

CHRIS

Het is dus begonnen.

WALTER

Inderdaad.

CHRIS

Maar je kent de afspraak.

WALTER

Wees gerust, ik ben zeer efficiënt.

(ANDREA komt de kamer terug binnen)

ANDREA

Wilt u graag iets drinken?

WALTER

Een koffietje zou wel smaken.

CHRIS

Die hebben we nog niet kunnen uitpakken, maar we hebben nog wel een fles water in de auto liggen.

WALTER

Laat dan maar, ik hou die koffie nog wel eens tegoed.

ANDREA

U mag het ons niet kwalijk nemen, maar we zijn hier pas aangekomen.

WALTER

Ik had u al gezien toen jullie hier aankwamen. Ik dacht, zijn ze dan toch van die villa hiernaast vanaf geraakt.

ANDREA

Is er soms iets mis met deze woning?

WALTER

Met de woning niet zo zeer, maar een aantal jaren geleden is de vorige eigenaar hier op brutale wijze vermoord. Zijn zwaar verminkte lichaam werd teruggevonden op de zolder.

ANDREA

Dat meen je niet. Schat, waarom heb je mij daar niets van gezegd?

CHRIS

Lieverd, ik denk dat onze nieuwe buurman je maar aan het bang maken is, ons huis heeft niet eens een zolder.

WALTER

Verdorie, u heeft me door.

ANDREA

Dus er is niets mis met deze woning?

WALTER

Neen helemaal niet, jullie hebben er een prachtig huis uitgekozen, en de toffe buurman krijgen jullie er gratis bij.

CHRIS

Het is onze geluksdag.

(kijkt met een verveelde blik naar

ANDREA)

Niet waar lieverd?

ANDREA

Ja, absoluut.

WALTER

Ik ben altijd blij als ik mensen gelukkig kan maken. Maar vertel eens, wat brengt jullie hier in dit dorp?

CHRIS

We waren toe aan wat rust. En voor het werk komt dit ook heel goed uit.

WALTER

Dat moet je kunnen, rust en werk in één zin zetten.

ANDREA

Maar Chris doet zijn werk graag, nietwaar schat?

CHRIS

Tja, zoals bij elke job hou je het niet vol als je het niet graag doet hè.

WALTER

(met een dubbelzinnige ondertoon)

En doe jij HET ook graag Andrea?

ANDREA

Hoe bedoelt u?

WALTER

Uw job.

ANDREA

Aah oké, ehm neen, allez ja het is te zeggen. Ik werk niet.

WALTER

Dus u zit de hele tijd alleen thuis?

ANDREA

Ja, het huishouden moet ook gebeuren hè.

WALTER

Ik zal u wel gezelschap komen houden dan. Sinds ik op pensioen ben, verveel ik mij toch maar.

ANDREA

Doe dat, altijd welkom.

WALTER

En u mag ook altijd hiernaast eens langskomen hoor. Dan zit u niet zo alleen, als uw man gaan werken is.

CHRIS

Ik wil nu niet onbeleefd zijn maar het is al laat, en wij moeten nog het één en ander uitpakken.

WALTER

Als u wil, kan ik wel helpen uitpakken.

CHRIS

Neen, dat is echt niet nodig hoor.

WALTER

Het is anders een kleine moeite.

CHRIS

Het zal wel lukken, maar toch bedankt.

WALTER

Ik heb toch niets verkeerd gezegd?

CHRIS

Neen hoor, helemaal niet.

WALTER

Want als u niet graag heeft dat ik hier langskom, even goede vrienden hoor.

CHRIS

Neen, helemaal geen probleem. Maar we hebben nog een hoop werk, het spijt me.

WALTER

Oh neen, geen probleem. We zullen elkaar nog wel genoeg zien zeker.

CHRIS

Daar twijfel ik niet aan.

WALTER

(tegen ANDREA)

Het was me zeer aangenaam.

ANDREA

Goedenavond.

WALTER

En we zien elkaar nog.

CHRIS

Als u ons nu wil excuseren.

WALTER

Geen probleem, en nog eens bedankt voor de gastvrije ontvangst.

CHRIS

En u bedankt voor het schilderij.

WALTER

Nog een goede avond.

CHRIS

Tot ziens.

(WALTER gaat naar buiten)

CHRIS

Die laat er ook geen gras over groeien.

ANDREA

Je gaat toch niet jaloers worden?

CHRIS

Moet dat dan?

ANDREA

Vertrouw je me niet?

CHRIS

Jou wel, maar die vent voor geen haar.

ANDREA

Het is al laat, de rest van de woonkamer zal ik morgen wel inrichten.

CHRIS

Dat doet me er aan denken, ik moet naar het werk vertrekken.

ANDREA

Nu weer?

CHRIS

Het hoort bij de job schat.

ANDREA

Je had beloofd dat je wat meer tijd met mij zou besteden, eens we verhuisd waren.

CHRIS

Geloof me schat het is beter zo.

ANDREA

Maar wanneer maak je nog eens tijd voor mij, soms denk ik dat je met je werk getrouwd bent in plaats van met mij.

CHRIS

Nog even volhouden schat. tot morgen?

ANDREA
(Teleurgesteld)

Tot morgen.

(DONKERSLAG)

(EINDE VAN SCÈNE 1)

Leesexemplaar

Scène 2

De volgende ochtend is ANDREA aan het ontbijten. Op de radio weerklinkt het nieuws.

RADIOSTEM

In dit nieuws hadden wij aandacht voor het plotse overlijden van advocaat Etienne Carpentier, die gisteren uit het leven is gestapt. Hebt u vragen over zelfdoding dan kan u contact opnemen met de zelfmoordlijn op het nummer 1813.

ANDREA

Tessa! Tessa! Moet jij binnen een halfuur niet op school zijn?

TESSA

(van achter de scène)

Oh Shit!

(Als TESSA de kamer binnen komt gelopen, en nog snel haar kledij fatsoeneert, zet ANDREA de radio uit)

ANDREA

Goed geslapen schat?

TESSA

(geeuwt)

ja hoor.

ANDREA

Zeg, ga jij met deze kleren naar school?

TESSA

Ja, wat anders?

ANDREA

Je weet toch dat je op school een rok moet dragen die minstens tot aan je knieën komt.

TESSA

Zeg ma, doe eens niet zo ouderwets. Ik moet toch indruk kunnen maken op mijn nieuwe klasgenoten.

ANDREA

Op de mannelijke zeker. Vooruit, ga iets anders aantrekken.

TESSA

Oké, moeder Theresa.

(loopt terug naar haar kamer)

ANDREA

Moet jij nog ontbijten?

TESSA

(van achter de scène)

Geen tijd!

ANDREA

Zal ik je boterhammen al smeren?

TESSA

Eén met choco en één met salami!

ANDREA

(begint de boterhammen te smeren)

Heb je je boekentas al gemaakt?

TESSA

Ik heb nog geen boeken, ik neem mijn handtas wel gewoon mee.

ANDREA

Welke vakken heb je vandaag?

TESSA

Geen idee, maar boeiend zal het wel niet zijn.

ANDREA

Ik dacht dat jij journalistiek leuk vond?

TESSA

Van alle richtingen die ik hier in de buurt kon volgen, was dat het minst erge.

ANDREA

Ben je bijna klaar?

TESSA

Bijna, ik kan niet vliegen!

ANDREA

Dan is het misschien de moment om dat te leren!

TESSA

Geestig ma!

ANDREA

(Kijkt op haar horloge)

Ik wil je niet opjagen, maar je hebt nog 20 minuten om op school te geraken.

TESSA

(komt de kamer terug binnen in een lange jas en met haar haar in een staart. Ze grijpt de brooddoos uit de handen van ANDREA)

Tot vanavond!

ANDREA

Dankjewel mama, graag gedaan meisje.

TESSA

(overdreven lief)

Dankjewel mammaatje.

(geeft een kus op de wang)

ANDREA

Zotte trien, maak maar dat je op je fiets zit.

(ANDREA verlaat de kamer, vervolgens maakt TESSA haar haren terug los, en doet haar jas terug uit, ze blijkt helemaal niet van kleren gewisseld te zijn. Als TESSA de deur naar de tuin opent, staat WALTER in het deurgat. TESSA slaakt een luide gil)

ANDREA

Wat krijg jij opeens?

(ziet WALTER staan)

Wat doet u hier?

(terug tegen TESSA)

En had ik jou niet gezegd van kleren te veranderen?

TESSA

Sorry ma, maar ik kom al te laat.

ANDREA

Kinderen hè, maar wat deed u eigenlijk in onze tuin?

WALTER

Ik dacht, ze zullen nog niet de tijd hebben gevonden om die deurbel te repareren, en ik had toch niets te doen. Zal ik er ineens eens naar kijken?

ANDREA

Naar?

WALTER

Jullie deurbel.

ANDREA

Ja, u bent hier nu toch.

(WALTER begint aan de deurbel te werken. Ondertussen richt ANDREA de woonkamer verder in, ze zet onder andere drie fotokaders op de kast, van ieder gezinslid één)

WALTER

Is uw man niet thuis?

ANDREA

Neen, die zit nog op zijn werk.

WALTER

Nog?

ANDREA

Ja, hij moet regelmatig 's nachts gaan werken.

WALTER

Heeft u misschien een schroevendraaier voor mij?

ANDREA

Ik denk het wel, ik zal eens gaan kijken.

(ANDREA gaat naar de hal, intussentijd maakt WALTER van de gelegenheid gebruik om ongemerkt de sleutel van de tuindeur

te nemen en deze in zijn broekzak te steken. Wanneer WALTER terug op zijn plaats staat komt ANDREA binnen)

ANDREA

Alstublieft.

WALTER

Bedankt. Als ik zo nieuwsgierig mag zijn, wat houdt de job van uw man precies in?

ANDREA

Hij is informaticus op een groot bedrijf, en moet dus ook vaak 's nachts stand-by zijn, er moesten zo eens problemen optreden. Niet dat ik er veel van afweet, maar met al dat nachtwerk verdient hij wel goed, dat is het belangrijkste.

WALTER

Maar daardoor zit u wel vaak alleen thuis?

ANDREA

Tja, dat hoort er jammer genoeg ook bij.

WALTER

Voelt u zich dan niet eenzaam 's nachts?

ANDREA

Natuurlijk wel, maar ik probeer me daar niet te druk in te maken, zolang er maar brood op de plank komt.

WALTER

Zolang hij maar niet bij een andere vrouw zit.

ANDREA

Dat zou Chris nooit doen.

WALTER

Ik maakte maar een grapje.

ANDREA

Ik zie Chris echt niet in staat om vreemd te gaan, dat denk ik toch.

WALTER

Soms denk je dat je de mensen kent.

ANDREA

Hoe bedoelt u?

WALTER

Neen niets, laat maar.

ANDREA

Bent u eigenlijk heel uw leven alleen geweest? Als ik dat mag vragen natuurlijk.

WALTER

Neen, niet heel mijn leven. Maar dat is een lang verhaal.

ANDREA

Ik heb tijd.

WALTER

In mijn jonge jaren had ik een vriendin, en op een gegeven moment werd ze zwanger. En om geen ruzie te krijgen met haar ouders, ben ik dan met haar getrouwd. Dat was de gelukkigste tijd van mijn leven.

ANDREA

Dat kan ik me voorstellen.

WALTER

Helaas is mijn dochter een paar jaar geleden gestorven.

ANDREA

Dat moet verschrikkelijk voor jullie geweest zijn.

WALTER

Het kwam inderdaad hard aan. Mijn vrouw en ik zijn al jaren geleden uit elkaar gegaan, en we hebben ook geen contact meer. Maar ik kan me voorstellen dat het voor haar ook vreselijk moet geweest zijn.

ANDREA

En hebt u na uw eerste vrouw nog iemand leren kennen?

WALTER

Ik heb jarenlang een vriendin gehad, maar ook dat is stukgelopen.

ANDREA

Hoe komt het?

WALTER

Wij hadden eigenlijk een heel goede relatie. Maar je moet weten, ik had in die tijd een enorm drukke job.

ANDREA

En zij kon daar niet mee om?

WALTER

Jawel, dat maakte haar zo fantastisch.

ANDREA

Waar heeft u eigenlijk gewerkt?

WALTER

Ik was het hoofd van een groot bedrijf. U kent dat wel, veel verantwoordelijkheid, weinig thuis.

ANDREA

Ja, u moet het mij niet leren kennen. Maar uw vriendin kon daar mee leven?

WALTER

Ja, ik zorgde voor het geld en zij hield mij gezelschap, dat werkte prima zo. Maar had ik toen geweten wat ik nu weet.

ANDREA

Oei?

WALTER

Op de dag dat ik haar ten huwelijk wou vragen, kwam ik vroeger thuis van mijn werk. Om haar te verrassen.

ANDREA

Maar zij zag een huwelijk niet zitten?

WALTER

Was het dat maar. Toen ik het huis binnenkwam, lag zij daar met een andere vent.

ANDREA

Oh neen, dat is vreselijk.

WALTER

Tja, het zijn blijkbaar niet alleen de mannen die vreemdgaan.

CHRIS

(OP)

Goedemorgen schat.

WALTER

Ook een goedemorgen.

CHRIS

(merkt WALTER nu pas op)

Wat doet u hier al zo vroeg?

WALTER

Ik heb jullie deurbel gerepareerd, en ze zou moeten werken. Probeer maar.

(CHRIS gaat naar buiten en het geluid van de deurbel weerklinkt)

WALTER

Vakmanschap, al zeg ik het zelf.

CHRIS

Bedankt, maar eigenlijk had ik dat zelf ook wel kunnen doen.

WALTER

Geen probleem hoor, daar zijn burens voor.

CHRIS

Maar ik zou nu graag een beetje slaap inhalen.

WALTER

Ja, dat begrijp ik, na zo'n zware nacht. Dan zal ik maar eens teruggaan naar hiernaast.

ANDREA

Tot ziens.

(WALTER verlaat het huis)

CHRIS

Blijkbaar heb jij al snel vrienden gemaakt.

ANDREA

Ja, ik dacht dat we onze nieuwe buurman maar beter te vriend kunnen houden.

CHRIS

Misschien wel. Goed, ik kruip eens in mijn bed.

ANDREA

Ik ga mee.

CHRIS

Heb jij vannacht niet genoeg kunnen slapen dan? Wat heb jij zitten uitsteken?

ANDREA

Ik zei toch niet dat ik mee ging om te slapen.

(knipoogt)

CHRIS

Ja maar, nu is het ook niet het moment om verder uit te pakken hè. Hoe kan ik dan slapen.

ANDREA

Onnozelaar!

(DONKERSLAG)

(EINDE VAN SCÈNE 2)

Leesvoorbeeld

Scène 3

In de vooravond is TESSA op haar laptop aan het werken, CHRIS zit in de zetel de krant te lezen.

ANDREA

(komt uit de keuken)

Je bent al zo druk aan het werk, heb je al taken gekregen op je eerste dag?

TESSA

Neen hoor, ik ben aan het kijken voor een nieuw paar schoenen.

ANDREA

Nu weeral? Jij doet precies niets anders dan schoenen kopen.

TESSA

En dan, ik moet de mode toch volgen.

ANDREA

Hoe was het op school?

TESSA

Vreselijk, we hadden filosofie.

ANDREA

Dat klinkt toch boeiend, waarover ging het?

TESSA

Het had iets te maken met een grot, en de werkelijkheid of zoiets.

(De deurbel gaat)

ANDREA

Chris, verwachtte jij iemand?

CHRIS

neen.

TESSA

Dat zal voor mij zijn, er kwam iemand uit mijn klas.

(CHRIS opent de voordeur en komt samen met ROBIN terug binnen)

TESSA

Dit is Robin.

CHRIS

Robin hè, interessant. En wat heb jij allemaal op uw kerfstok jongen?

ROBIN

(geïntimideerd)

Hoe bedoelt u?

CHRIS

Heb jij een alcoholprobleem?

ROBIN

Neen.

CHRIS

Een drugsverleden?

ROBIN

Waarom vraagt u dat?

CHRIS

Ik stel hier de vragen, begrepen?

ROBIN

Ja meneer.

CHRIS

Ja meneer, ik heb een drugsverleden?

ROBIN

Neen meneer, ik heb geen drugsverleden.

CHRIS

Spijtig, je zou dat echt eens moeten doen. Boeiende ervaring.

ANDREA

Chris! Stop met die jongen te plagen. Hij meent dat niet hoor Robin, hij wil zich gewoon interessant maken.

TESSA

Je moet daar niet op letten, mijn vader heeft een
aandachtsprobleem. Je moet gewoon lachen en ja knikken.

CHRIS

Sorry jongen, ik heb u toch niet bang gemaakt?

ROBIN

(Lacht en knikt ja)

Neen hoor.

TESSA

Robin komt mij wat bijwerken voor school.

CHRIS

Daar ga je werk mee hebben hoor jongen.

TESSA

Ja pa, het is al goed. Robin schrijft trouwens voor de
campuskrant.

CHRIS

Interessant. En wat houdt dat dan allemaal in?

ROBIN

Ik maak artikels over boeiende zaken die er op school, of
in de omgeving gebeuren.

CHRIS

En waar haal je je informatie dan vandaan?

ROBIN

Ik doe zelf onderzoek, of ga de straat op om de mensen te
interviewen.

ANDREA

En is dat leuk?

ROBIN

Ik doe het wel graag, anders zou ik ook geen
journalistiek studeren.

CHRIS

Ik denk dat je een goeie keuze hebt gemaakt Tessa.

(er volgt een kleine stilte)

Om jou bij te werken voor school.

ANDREA

Zeg, dan heb jij ongetwijfeld ook het nieuws gevolgd van de advocaat die zelfmoord heeft gepleegd.

CHRIS

Nu je het zegt, er staat een heel artikel over in de krant.

ROBIN

Als je het mij vraagt was dat geen zelfmoord.

CHRIS

Hoe bedoel je?

ROBIN

Die Carpentier had veel vijanden, het zou me niet verbazen als iemand die zelfmoord in scène heeft gezet.

ANDREA

Vind je dat niet ver gezocht?

ROBIN

Wacht, Tessa mag ik even je laptop lenen?

TESSA

Ja, doe maar.

ROBIN

Kijk hier staat het. Carpentier heeft die Geelaert vrijgepleit, en je moet eens kijken in welke zaken hij nog allemaal betrokken was, een hele lijst. Volgens mij had Carpentier genoeg vijanden, die hem iets zouden willen aandoen. Maar ik moet die zaak nog eens grondig onderzoeken. Ik weet zeker dat er nog meer lijken uit de kast gaan vallen.

CHRIS

Hou ons op de hoogte zou ik zeggen.

TESSA

Zijn jullie klaar met jullie ondervraging? Ik zou Robin graag aanslaan.

ANDREA

Niet te bezitterig worden hè schat.

TESSA

Ik bedoelde voor school ma!

ANDREA

Het is al goed, Kom schat er wacht nog een afwas op ons.

CHRIS

Daar hebben we toch een afwasmachine voor.

ANDREA

Ik heb nog geen tijd gehad om tabletten te gaan kopen, en dan zitten de kindjes op hun gemak.

TESSA

Kindjes? Ik ben wel al twintig hè ma!

ANDREA

Hoe oud ben jij eigenlijk Robin?

ROBIN

Tweeëntwintig, Ik heb moeten dubbelen in het middelbaar.

CHRIS

Dus toch niet zo'n verstandige jongen?

ROBIN

Het had meer te maken met mijn ouders die zijn overleden.

ANDREA

Oei, dat spijt me voor je.

ROBIN

Ja, ze zijn twee jaar geleden omgekomen.

ANDREA

Dat is verschrikkelijk.

TESSA

Wat is er dan precies gebeurd?

ROBIN

Tijdens het bergbeklimmen kwamen ze in een hevige storm terecht.

CHRIS

Vreselijk, als we iets voor je kunnen doen, laat het maar weten hè.

(ANDREA en CHRIS gaan naar de keuken)

TESSA

Dus je staat er al twee jaar alleen voor?

ROBIN

In het begin was dat niet gemakkelijk. Maar je leert er mee leven.

TESSA

Als je ooit eens nood hebt om te praten, je weet me wonen hè.

ROBIN

Dat is lief, maar we zullen eens kijken wat je allemaal moet kennen voor school.

(De twee zetten zich in de zetel)

TESSA

(een beetje verveeld)

Ah, ja juist, school.

ROBIN

Ja, Filosofie is echt erg.

TESSA

Is het zo moeilijk?

ROBIN

Dat niet alleen, die kerel lijkt ook nog eens op Einstein en hij brengt die lessen nog saaier dan een stationsromannetje uit de jaren zeventig.

TESSA

Dat kan toch romantisch zijn.

ROBIN

Ik zou het niet weten.

TESSA

Ben jij dan niet het romantische type?

ROBIN

Jawel, zolang het niet te melig wordt.

TESSA

En wat vindt uw vriendin daarvan?

ROBIN

Ik heb geen vriendin.

TESSA

Achzo, jij bent nog vrijgezel?

ROBIN

Ja, happy single.

TESSA

En heb jij al een vriendin gehad?

ROBIN

Ik dacht dat we het over school zouden hebben.

TESSA

Ik vind dit veel interessanter, en we kunnen dit altijd onder het vak menswetenschappen plaatsen.

ROBIN

Menswetenschappen?

TESSA

Ja, of wou je al direct over anatomie beginnen?

ROBIN

Anatomie? Je gaat me toch niet opensnijden hè?

TESSA

Niet nodig, voor mijn eerste les weet ik al wel iets dat kan dienen als didactisch materiaal.

ROBIN

Zeg eens, jij bent ook wel direct.

TESSA

Ik ben je maar wat aan het plagen. Of word je niet graag geplaagd? Hoe komt het eigenlijk dat je geen vriendin hebt?

ROBIN

Geen tijd, denk ik. En ik ben ook gewoon slecht in meisjes versieren.

TESSA

Misschien ben je er beter in dan je denkt.

(schuift zich wat dichtert tegen ROBIN)

ROBIN

Maar goed, we hadden het over filosofie.

TESSA

Vergeet die filosofie nu eens. Mijn hoofd staat echt niet naar schoolwerk.

ROBIN

Wat wil je dan doen?

TESSA

Ik kan wel iets bedenken. We kunnen al oefenen voor de mondeling examens?

(maakt aanstalten om ROBIN te zoenen, op dit ogenblik gaat de tuindeur open en verschijnt WALTER in de deuropening)

WALTER

Dat is hier precies gezellig.

TESSA

Kan jij niet langs de voordeur komen zoals elke normale mens!

WALTER

Ja sorry hoor, ik was in de tuin en ik dacht...

TESSA

Het kan me niet schelen man!

ROBIN

Wie is dat Tessa?

TESSA

Dat is onze buurman, Walter. En hij schijnt er blijkbaar niet in te slagen om onze voordeur te vinden.

WALTER

Is uw moeder thuis?

TESSA

Ja, en mijn vader ook.

WALTER

Zou je die dan eens willen roepen.

TESSA

(Loopt naar de trap)

Ma! Die pervert van hiernaast staat hier weer.

(CHRIS en ANDREA komen de kamer binnen)

CHRIS

Ook goedenavond, ik had de bel niet gehoord.

TESSA

Hij heeft de artiesteningang genomen.

CHRIS

U hebt ze nochtans zelf gemaakt.

WALTER

Ik ken nu toch de weg hè.

CHRIS

En wat komt u doen?

WALTER

Ik kwam eens kijken of het schilderijtje er al hangt.

CHRIS

Nog niet, en dat zal ook nog niet voor direct zijn, ik ben nu al te laat voor mijn werk. Tot straks schat.

(CHRIS vertrekt naar zijn werk)

WALTER

Zal ik anders het schilderijtje ineens ophangen, ik ben hier nu toch.

ANDREA

Ik weet niet of Chris..

WALTER

Het is maar een kleine moeite hoor. En als Chris het niet mooi vindt kan hij er nog altijd iets anders hangen.

ANDREA

Als u dat echt wil doen, ik zal het schilderij gaan halen.

(ANDREA gaat naar de hal)

ROBIN

Ik ga dan ook maar eens door. Tot morgen Tessa.

(geeft haar een kus op de wang)

TESSA

Ik ben op mijn kamer, mijn boeken moeten nog gekaft worden.

(TESSA verlaat de kamer)

ROBIN

Wat doe jij hier?

WALTER

Dat zou ik beter aan jou vragen.

ROBIN

Ik kom Tessa helpen met haar schoolwerk.

WALTER

Dat is wel heel toevallig.

ROBIN

Als ik je een raad mag geven, ik zou hier uit de buurt blijven.

WALTER

Waarom zou ik?

ROBIN

Voor je eigen bestwil. Ik ben hier nog niet klaar, maar verwacht je maar aan vuurwerk.

WALTER

En wat als ik het niet doe?

ROBIN

Vergeet niet dat ik dingen over u weet.

(ANDREA komt de kamer terug binnen met het schilderij, een hamer en een nagel)

ROBIN

Ik ga maar eens naar huis, goedenavond.

(ROBIN gaat naar buiten)

ANDREA

Ik hoop dat het hiermee lukt.

(geeft de nagel en hamer)

WALTER

Dat kan geen probleem zijn, uw man is weer gaan werken?

ANDREA

Ja, hij heeft gezegd dat hij regelmatig nachtwerk zal moeten doen.

WALTER

Vindt u dat dan niet vervelend?

ANDREA

Ik weet niet. Ik vind dat hij vreemd deed vandaag.

WALTER

Hoe bedoelt u?

ANDREA

Hij deed heel afstandelijk, zo ken ik hem niet.

WALTER

Hij zal misschien gewoon moe geweest zijn van het nachtwerk?

ANDREA

Waarschijnlijk, ik hoop alleen maar dat hij zijn werk niet als excuus gebruikt om 's nachts met iemand anders af te spreken.

WALTER

Waar mag ik het hangen?

ANDREA

Doe maar daar tegen die muur.

(wijst naar de grote muur aan de court-
kant)

WALTER

Heeft u er al met hem over gepraat?

ANDREA

Natuurlijk, maar hij zegt dat hij niemand anders heeft, hij lacht het gewoon weg.

WALTER

Maar u gelooft hem niet?

ANDREA

Ik vertrouw sterk op mijn intuïtie.

WALTER

Ja, misschien heeft u daar wel gelijk in.

(WALTER slaat de nagel in de muur en hangt het schilderij op)

WALTER

Vakmanschap, al zeg ik het zelf.

ANDREA

Wilt u soms iets drinken?

WALTER

Dat ga ik niet afslaan.

ANDREA

Koffie?

WALTER

Graag, bedankt.

(Terwijl ANDREA in de keuken is, neemt WALTER een Fotokader, met de foto van Chris, van de kast en verstopt deze in de tuin. Wanneer hij terug in de zetel zit komt ANDREA binnen met de koffie)

ANDREA

Maar wat moet ik nu doen, ik kan Chris toch niet zomaar in de steek laten. Wij hebben een dochter.

WALTER

Ik weet het niet, hoewel. Ik zeg zomaar iets hoor, maar misschien moet u hem op dezelfde manier terugpakken?

ANDREA

Ik vrees dat ik u niet helemaal begrijp.

WALTER

U zou zelf een minnaar kunnen nemen.

ANDREA

Bent u gek! Dat zou ik nooit doen.

WALTER

We kunnen ook gewoon doen alsof?

ANDREA

We?

WALTER

Ik wil mij gerust wel opofferen voor het goede doel.

ANDREA

Zou u een affaire met mij willen beginnen? Of wat bedoelt u nu?

WALTER

Enkel doen alsof hè. Zodat we uw man jaloers kunnen maken.

ANDREA

Maar wat als hij mij dan in de steek laat?

WALTER

Geloof me, de meeste relaties worden enkel sterker als er een derde in het spel komt.

ANDREA

Denkt u?

WALTER

Ik heb daar onlangs nog een artikel over gelezen.

ANDREA

En hoe zou u het dan aanpakken?

WALTER

Ik weet niet, we kunnen misschien eens iets uitproberen.

(WALTER maakt aanstalten om ANDREA op de mond te zoenen. ANDREA trekt eerst weg, maar geeft uiteindelijk toe. Op het ogenblik dat de twee aan het zoenen zijn verschijnt TESSA in de deuropening, en bekijkt het tafereel vol afschuw)

TESSA

Ma!

(DONKERSLAG)

(EINDE VAN SCÈNE 3)

LeeseXemplar

Scène 4

De volgende ochtend zit TESSA aan de ontbijttafel. Even later gaat de bel, ROBIN staat voor de deur.

TESSA

Goedemorgen, jij bent er vroeg bij.

ROBIN

Ik dacht, ik kom iets vroeger dan kan ik nog rustig wakker worden, voor we weer acht uur naar het gezaag van die docenten moeten luisteren.

TESSA

Of was het om wat langer met mij alleen te kunnen zitten?

ROBIN

Vind je dat dan erg?

TESSA

Moet jij iets hebben om te drinken?

ROBIN

Dat mag.

TESSA

Ja, en wat had je graag gehad.

ROBIN

Dat hangt er vanaf wat je in huis hebt.

TESSA

Whisky, Pils, Pisang, Fierro...

ROBIN

Wil je me dronken voeren?

TESSA

Misschien.

ROBIN

Hebben jullie niets dat meer geschikt is aan de ontbijttafel?

TESSA

Eens denken, Volle melk, halfvolle melk, sojamelk, Fristi.

ROBIN

Hebben jullie koffie?

TESSA

Dat ook ja.

ROBIN

Doe mij dan maar een citroenthee.

(TESSA gaat naar de keuken, in tussentijd doorzoekt ROBIN enkele schuiven. Als ROBIN terug op zijn plaats zit komt TESSA binnen met de thee)

TESSA

Een citroenthee voor mijnheer de journalist.

ROBIN

Over mijnheer de journalist gesproken. Ik ben zonet, voor ik naar hier kwam, langs geweest bij Hubert Vloeberghs, de onderzoeksrechter.

TESSA

Wat had je daar te zoeken?

ROBIN

Ik wou hem een paar vragen stellen over die Carpentier, de advocaat die vorige nacht "zelfmoord" heeft gepleegd.

TESSA

En wat wist hij te vertellen?

ROBIN

Voorlopig nog niets, hij had geen tijd, maar ik mag vanavond teruggaan.

TESSA

Hoe laat ga jij daar naartoe?

ROBIN

Acht uur, waarom?

TESSA

Zomaar, interesse.

ROBIN

Als je dan toch zo geïnteresseerd bent, waarom word je dan geen lid van de redactie?

TESSA

Ik kan toch helemaal niet goed genoeg schrijven.

ROBIN

Je studeert toch journalistiek voor iets. En je kan me altijd helpen met mijn onderzoek.

TESSA

Misschien, maar ik kan me momenteel beter concentreren op mijn schoolwerk. Ik heb nog veel in te halen.

ROBIN

Je ziet maar, het zou anders wel leuk zijn. Je mag ook altijd over iets anders schrijven hè.

TESSA

Misschien kan ik een relatierubriek starten.

ROBIN

Waarom ook niet, dat kan nog boeiende artikels opleveren.

TESSA

Wat dacht je van een artikel over een pervert die de vrouw van zijn buurman probeert te versieren.

ROBIN

Je bedoelt uw buurman.

TESSA

Ja, die smeerlap van hiernaast zat mijn moeder gewoon te kussen gisteren. Gelukkig dat ik nog net op tijd de kamer binnen kwam.

ROBIN

Wat heb je toen gedaan?

TESSA

Hem op mijn subtiele manier duidelijk gemaakt dat hij kon vertrekken.

ROBIN

Subtiele wijze? Ik kan het mij al voorstellen. Maar als je het ziet zitten, alle hulp is welkom voor de schoolkrant.

TESSA

Ik laat het je zeker weten.

(krijgt de tijd in de gaten)

We kunnen beter maar eens vertrekken.

ROBIN

Ja, inderdaad. Gelukkig is het bijna weekend.

TESSA

We zijn nog maar dinsdag.

ROBIN

Ik probeer positief te denken.

(ROBIN en TESSA gaan af langs de tuindeur. Als het een tijdje stil is in de woonkamer komt ANDREA in haar nachtkleed naar beneden en plaatst zich aan de ontbijttafel. Niet veel later wordt er op de tuindeur geklopt)

ANDREA

Momentje, ik kom eraan.

(Als ANDREA de deur opent verschijnt WALTER in de deuropening)

ANDREA

U bent het.

WALTER

Wie had u anders verwacht?

ANDREA

Het had gekund dat mijn dochter problemen had met haar fiets.

WALTER

Uw dochter is dus niet thuis?

ANDREA

Neen, die is net naar school vertrokken met haar vriend.

WALTER

Gelukkig, na gisterenavond kom ik haar liever niet direct onder ogen.

ANDREA

Ja, ik wil mij daar nog voor verontschuldigen. De reactie van mijn dochter was behoorlijk ongepast.

WALTER

Ik begrijp haar wel hoor. Waar ik eigenlijk voor kom, heeft u soms batterijen.

ANDREA

Batterijen?

WALTER

Ja, de batterijen van mijn afstandsbediening zijn leeg.

ANDREA

Ik zal eens kijken of wij er nog hebben.

(ANDREA verlaat de kamer, WALTER loopt naar de tuin en brengt de foto van CHRIS weer binnen, en zet deze terug op zijn plaats. Hierna komt ANDREA de kamer weer binnen)

WALTER

Hoe oud is uw dochter eigenlijk?

ANDREA

Ze is onlangs 20 geworden.

WALTER

Al 20 jaar, maar u bent zelf toch nog niet zo oud, vermoed ik.

ANDREA

Hou oud schat u mij dan wel?

WALTER

Dat is wel een erg gevaarlijke vraag.

ANDREA

Gok eens.

WALTER

Schiet me niet af als ik verkeerd ben, maar ik zou u rond een jaar of 30 schatten.

ANDREA

Bijna juist, ik ben 33.

WALTER

Maar als uw dochter 20 is, dan was u 13 toen u haar kreeg.

ANDREA

Tessa is de dochter van Chris zijn eerste vrouw.

WALTER

Aah, op die manier. En hoe hebben jullie elkaar leren kennen?

ANDREA

U bent wel erg nieuwsgierig.

WALTER

U moet er niet op antwoorden, als u niet wil.

ANDREA

Ik wil het u wel vertellen. Ik heb Chris leren kennen in de periode dat ik nog lerares was.

WALTER

U bent lerares geweest?

ANDREA

Ja, in de school waar Tessa haar eerste middelbaar heeft gedaan.

WALTER

Heeft u les gegeven aan Tessa?

ANDREA

Neen dat niet, maar tijdens het oudercontact heb ik hem leren kennen.

WALTER

Maar hij had wel een vrouw.

ANDREA

Toen nog wel. Chris zijn eerste vrouw had kanker.

WALTER

Oei, dat kan niet gemakkelijk zijn voor hem.

ANDREA

Ja het leven kan soms oneerlijk zijn. We zijn na haar dood een aantal keren iets met elkaar gaan drinken, Chris kon de troost wel gebruiken.

WALTER

Troost, daar begint het meestal mee.

ANDREA

Het was nooit de bedoeling om Chris te verleiden.

WALTER

Dat bedoel ik ook niet hoor, maar uit troost ontstaat vaak ook wel meer.

ANDREA

Ja, het klikte inderdaad heel goed. En ook met Tessa kon ik meteen goed opschieten.

WALTER

Had zij het dan niet moeilijk met het feit dat je haar moeder wou vervangen?

ANDREA

Excuseer, ik had nooit de bedoeling Chris zijn vrouw te vervangen.

WALTER

Zo bedoelde ik het ook niet, Ik ben blij dat jullie elkaar gevonden hebben.

ANDREA

Ja, het lot heeft ons samengebracht.

WALTER

En toen zijn ze bij u komen intrekken?

ANDREA

Ja, maar mijn huis was eigenlijk te klein voor ons drieën. Daarom heeft Chris een andere job aangenomen, die beter betaalde.

WALTER

Maar wel één waar hij zijn gezin voor in de steek moet laten.

ANDREA

Hij moet inderdaad af en toe 's nachts het huis uit, maar ik heb op die manier mijn job als lerares kunnen stopzetten, om me voltijds met ons gezin bezig te houden.

WALTER

Wat deed Chris hiervoor eigenlijk als beroep?

ANDREA

Hij was verpleger.

WALTER

Dat is ook niet echt een mannenberoep.

ANDREA

Maar wel één met veel werkzekerheid.

WALTER

Ja, dat kan ik me voorstellen. Maar als verpleger moest hij toch ook 's nachts werken.

ANDREA

Hij werkte in de dagkliniek, alleen spijtig dat het zo slecht betaalt.

WALTER

Maar heeft u soms geen schrik, als Chris zo snel over het verlies van zijn vorige vrouw was, dat hij u op een dag ook zal laten gaan?

ANDREA

Daar heb ik eigenlijk nog nooit bij stilgestaan.

WALTER

En het feit dat je 's nachts alleen zit, stoort u dat dan niet?

ANDREA

Het is immers maar tijdelijk.

WALTER

In tussentijd zouden wij het ons wel gezellig kunnen maken?

ANDREA

Neen, ik hou echt van mijn man. Wat er gisteren gebeurd is was een vergissing.

WALTER

Ik heb nog eens nagedacht over gisteren, en eerlijk gezegd heb ik er geen spijt van.

ANDREA

Dat was een eenmalig iets. Ik heb een man en een kind. Ik kan mij geen avontuurtjes veroorloven.

WALTER

Maar u hebt gisteren zelf gezegd dat je man ook zijn plezier ergens anders gaat zoeken.

ANDREA

Dat weet ik toch helemaal niet zeker.

(CHRIS komt ongemerkt het huis binnen langs de tuindeur)

WALTER

Ik ken Chris natuurlijk niet zo goed. Maar zoals ik het zie is Chris gewoon iemand die regelmatig vernieuwing nodig heeft.

ANDREA

Vernieuwing?

WALTER

Een nieuw huis, nieuwe werkuren, een nieuwe vrouw?

ANDREA

Een nieuwe vrouw?

WALTER

Geef toe, alles wijst er toch op. Dat plotse nachtwerk, zijn afstandelijk gedrag. Het zou me niet verbazen als Chris zelf het gras op een ander gaat maaien.

CHRIS

Wat probeer jij mijn vrouw allemaal wijs te maken?

WALTER

Chris? Ik had u niet horen binnenkomen.

CHRIS

Dat is wel duidelijk.

(CHRIS stapt dreigend op WALTER af)

WALTER

Ik kan het uitleggen.

CHRIS

Bespaar me uw onzin.

(stampst zodanig op de benen van WALTER dat deze in elkaar zakt.)

ANDREA

Chris, niet doen!

CHRIS

Ik en mijn vrouw zijn getrouwd! Weet je wat dat betekent. Wij blijven voor altijd bij elkaar, tot de dood ons scheidt!

(CHRIS slaat walter met een vuist in het gezicht)

(DONKERSLAG)

(EINDE VAN SCÈNE 4)

Leesvoorbeeld

Scène 5

's avonds zitten ANDREA en CHRIS in de salon. TESSA zit aan de tafel en werkt op haar laptop.

CHRIS

Je bent zo stil?

ANDREA

Mag het?

CHRIS

Het zit je dwars hè.

ANDREA

Dit is gewoon niets voor mij, ik heb er zo'n spijt van.

CHRIS

We hadden het toch uitgepraat.

ANDREA

Het is gewoon allemaal zoveel op korte tijd, ik weet niet of ik dit nog lang volhoud.

CHRIS

Geloof me, dit is de beste oplossing.

ANDREA

Jij hebt makkelijk praten.

CHRIS

Geef het nog even, we komen er wel uit.

TESSA

Die Psychologie gaat echt niet lukken. Ik hoor het onze leerkracht nog zo zeggen, "Als je de psychologie begrijpt, begrijp je de mens." Die man zit aan de drugs zeker.

ANDREA

Niet opgeven lieverd, Freud snapte het toch ook allemaal.

TESSA

Ja, maar Freud was lelijk.

(Op dit moment gaat de deurbel)

ANDREA

Wie kan dat zijn?

TESSA

(opent de deur)

Robin, wat doe jij hier?

ROBIN

(verward en duidelijk gechoqueerd)

Kan ik je eventjes spreken.

TESSA

Ja, natuurlijk. We zullen ons in het salon zetten.

(TESSA en ROBIN zetten zich in de zetel)

ANDREA

Wij zullen maar eens gaan slapen, voor die keer dat je 's nachts eens thuis bent.

CHRIS

Maar ik ben nog niet moe.

ANDREA

Zie je niet dat de jeugd eventjes alleen wil zitten.

(CHRIS en ANDREA gaan af)

TESSA

Wat scheelt er?

ROBIN

Ik had vanochtend een afspraak gemaakt met onderzoeksrechter Vloeberghs, die misschien meer wist over die zozegde zelfmoord van die advocaat.

TESSA

Ja, en wat ben je te weten gekomen?

ROBIN

Niets, toen ik daar aankwam stond de MUG voor de deur. Die man is in zijn badkamer gestorven aan Co-vergiftiging.

TESSA

Dat meen je niet! En te bedenken dat hij vanmorgen nog springlevend was.

ROBIN

Ja inderdaad.

TESSA

Een ongeluk is gauw gebeurd.

ROBIN

Ik geloof nooit dat dit een ongeval is. Volgens mij is er hier in de buurt een seriemoordenaar aan het werk, die erg zijn best doet om zijn werk op een ongeval te laten lijken.

TESSA

En dat op klaarlichte dag.

ROBIN

Moordenaars gaan niet alleen 's nachts te werk. Dat is iets uit de films.

TESSA

Maar waarom die onderzoeksrechter?

ROBIN

Vloeberghs wist iets dat de wereld niet mocht weten, daar ben ik zeker van.

TESSA

En wat zou dat dan geweest zijn?

ROBIN

Dat weet ik ook niet, maar ik ga dit onderzoeken tot op het bot.

(Buiten klinkt er een luide donderslag)

TESSA

(kruipt tegen ROBIN aan)

Wat een rotweer.

ROBIN

Ja, dat wordt nog een pittige fietstocht naar huis straks.

TESSA

Dat hoeft niet.

ROBIN

Hoeho?

TESSA

Je kan altijd hier blijven slapen.

ROBIN

Ik zal niet doodgaan van een beetje regen.

TESSA

Zeg Robin, mag ik je eens iets vragen?

ROBIN

Ja, natuurlijk.

TESSA

Dat houdt me nu al de hele dag bezig. Wat is er eigenlijk precies gebeurd met je ouders, tijdens dat bergbeklimmen?

ROBIN

Mijn ouders waren toen samen aan het klimmen, en voor de veiligheid waren ze aan elkaar vastgemaakt met een touw. Maar toen begon het te stormen.

TESSA

En wat hebben ze toen gedaan?

ROBIN

Hun touwen waren helemaal in de knoop geraakt, en als ze niets hadden gedaan waren ze sowieso verongelukt. Het was verschrikkelijk. Mijn vader heeft toen een mes aan mijn moeder gegeven om hun verbindingskoord door te snijden.

TESSA

Maar dan was hun beveiliging weg.

ROBIN

Mijn vader zou, als ze dat deed de diepte in vallen.

TESSA

En heeft ze het gedaan?

ROBIN

Ze wou eerst niet, maar uiteindelijk heeft mijn vader gesmeekt, dat ze zichzelf zou redden. Wat ze dan ook heeft gedaan.

TESSA

Wat is er dan met je moeder gebeurd?

ROBIN

Die heeft de storm uiteindelijk overleefd. Maar ze heeft het nooit kunnen verwerken. Een maand later heb ik haar gevonden in de badkamer. Een overdosis pillen.

TESSA

Verschrikkelijk.

(stilte)

Ik kan wel iets sterks gebruiken, jij ook een jenevertje?

ROBIN

Ik weet niet of dat zo'n goed idee is. Ik denk dat ik gewoon maar eens naar huis ga.

TESSA

Ik kan u zo toch niet laten vertrekken.

ROBIN

Maak je maar geen zorgen over mij.

(ROBIN ontvangt een SMS berichtje)

TESSA

Kunnen ze je niet missen?

ROBIN

(beantwoord de sms)

Het was mijn vriendin, ze vroeg zich af waar ik bleef.

TESSA

Vriendin? Jij had toch geen vriendin.

ROBIN

Ik plaag je maar wat.

TESSA

Grappig hoor. Maar is er dan echt geen manier om je te overtuigen?

ROBIN

Waarom?

TESSA

Ik heb nood aan gezelschap.

(TESSA geeft ROBIN een zoen op de mond waarna de twee naar boven gaan, Even later komt WALTER langs de tuindeur de kamer binnen, hij doet de deur van de keuken open en kijkt of de kust veilig is, hierna verschuilt hij zich achter één van de gordijnen. Een tijdje later komt ROBIN de kamer in, hij zoekt in zijn jaszak naar een condoom)

WALTER

Dat werd tijd, ik vroeg me al af of je nog zou komen opdagen.

ROBIN

(schrikt)

Ik had toch ge-sms't dat ik er zou zijn. Waarover wou je mij spreken?

WALTER

Alles op zijn tijd.

(doet de deur van de hal open en kijkt ook hier of de kust veilig is.)

Slaapt iedereen?

ROBIN

Tessa in ieder geval niet, of dat hoop ik toch. Ik heb dus niet veel tijd.

(WALTER neemt een enveloppe uit zijn jaszak en geeft deze aan ROBIN)

ROBIN

Wat is dat?

WALTER

Dat stak daarstraks in mijn brievenbus.

ROBIN

En wat heb ik daar mee te maken?

WALTER

Jij kent toch een beetje latijn hè?

ROBIN

Ja, waarom?

WALTER

Lees wat er op de enveloppe staat.

ROBIN

Solutio in sanguinem.

WALTER

Ja, wat betekent dat?

ROBIN

Solutio, solution, de oplossing.

WALTER

De oplossing van wat?

ROBIN

Wacht, ik ben nog niet klaar. In sanguinem, sang is het Frans voor bloed. De oplossing in bloed.

WALTER

De oplossing in bloed, perfect.

ROBIN

Hoe bedoel je?

WALTER

Open die enveloppe maar eens.

ROBIN

Een telefoonnummer.

WALTER

Inderdaad, ik weet wat me te doen staat.

ROBIN

Je gaat toch niet... wat ben je van plan?

WALTER

Mijn problemen oplossen.

ROBIN

Wees toch maar voorzichtig.

WALTER

Wees gerust, ik weet wat ik doe.

ROBIN

Dat dacht je de vorige keer ook, maar denk je dat ze jou deze keer na vijf jaar zullen laten gaan?

WALTER

Deze keer is het anders.

ROBIN

Ik heb je gewaarschuwd.

WALTER

Moest jij niet snel terug bij je vriendinnetje zijn?

ROBIN

Dat is waar ook. Je weet wat ze zeggen hè, Je moet haar ijzer smeden als ze heet staat.

(zwaait met het condoom)

slaapwel.

(ROBIN gaat af en doet het licht terug uit. WALTER neemt zijn gsm-toestel en belt het nummer dat op het kaartje staat)

WALTER

Goedenacht . . . Ik heb uw kaartje ontvangen . . . wat kan u zoal doen? . . . Dat klinkt goed, zeer goed zelfs . . . Dat zijn u zaken niet, maar ik kan u wel de naam geven van de persoon waarover het gaat . . . Chris Ackerman.

(DONKERSLAG)

(EINDE VAN EERSTE BEDRIJF)

(PAUZE)

TWEEDE BEDRIJFScène 1

Bij aanvang van de scène is het donker op het podium en we horen het radionieuws.

RADIOSTEM

18 september, 17 uur. Het nieuws met Koen Verbeke. Vandaag werd de bekende onderzoeksrechter Hubert Vloeberghs in intieme kring gecremeerd. Vloeberghs kwam vorige week op tragische wijze om het leven door Co-vergiftiging. Na advocaat Etienne Carpentier is Vloeberghs al de tweede hooggeplaatste die in een week tijd het leven liet. Vloeberghs werd 58 jaar en liet een vrouw en twee zonen na.

(Als het licht op het podium aangaat zijn CHRIS en ANDREA de laatste voorbereidingen aan het treffen voor een drink)

ANDREA

Schat, kan jij nog een fles cava halen in de kelder?

CHRIS

Ik ben al onderweg.

TESSA

Dus jij denkt dat er een verband is tussen die advocaat en die onderzoeksrechter?

ROBIN

Dat moet wel, als ik kan aantonen wat die twee gemeen hebben, dan vind ik waarschijnlijk ook de moordenaar. Ik ben nu een lijst aan het opstellen van alle rechtszaken waarin die twee hebben samengewerkt, zo zal ik wel een verband vinden.

TESSA

En hoe ga je dat allemaal te weten komen?

ROBIN

Een vriendin van mij studeert rechten, en zij wist misschien wel een achterpoortje om aan die gegevens te geraken.

TESSA

Wees toch maar voorzichtig, je begeeft je op gevaarlijk terrein.

ROBIN

Voor een goed artikel moet je nu eenmaal risico's nemen. En daarbij, iedereen kan iets schrijven over het gebrek aan parkeerplaatsen aan de school. Dit artikel moet internationaal nieuws worden.

TESSA

Kijk eens aan, mijn vriendje heeft ambitie.

ROBIN

Je zou eens moeten weten wat ik allemaal over heb voor een goed artikel.

TESSA

Het eerste het beste is blijkbaar niet voldoende voor mijnheer.

ROBIN

Dat zie je toch ook aan mijn keuze van partner.

(probeert TESSA te zoenen)

TESSA

Slijmbal!

(duwt ROBIN van zich af, vervolgens komt CHRIS de kamer terug binnen met een fles Cava)

TESSA

Wie hebben jullie eigenlijk uitgenodigd?

ANDREA

Onze buurman.

ROBIN

Wat. Waarom?

ANDREA

Wat scheelt er Robin?

ROBIN

Ik dacht dat jullie hem niet konden uitstaan.

CHRIS

Vandaar dat we hem hebben uitgenodigd, om het één en ander bij te leggen.

ROBIN

(tegen TESSA)

Zijn uw ouders nu gek geworden?

TESSA

Hij zal nu niets kunnen proberen, wij zijn erbij. En daarbij, mijn vader heeft hem vorige week stevig op zijn plaats gezet.

(Op dit ogenblik gaat de deurbel)

CHRIS

Daar zal onze gast zijn.

(ROBIN en TESSA zetten zich in de zetel.
Tezelfdertijd laat ANDREA WALTER binnen)

ANDREA

Goedenavond.

WALTER

Goedenavond.

(gaat naar CHRIS)

Goedenavond Chris.

CHRIS

Goedenavond Walter.

ANDREA

Ik ben blij dat u wou langskomen.

WALTER

Ik moet eerlijk toegeven dat ik de uitnodiging niet goed begreep, maar toch bedankt.

CHRIS

Ik denk dat we het één en ander moeten uitpraten.

WALTER

Ja, ik zou ook graag mijn verontschuldiging aan bieden, ik ben te ver gegaan.

ANDREA

Maar Chris zijn reactie was er ook wel over.

CHRIS

Ja inderdaad, ik schaam mij dood.

ANDREA

Ik ga de fles eventjes in het ijs zetten, het zou zonde zijn als hij warm zou worden.

CHRIS

Dat zou inderdaad een doodzonde zijn.

TESSA

Wat ga je eigenlijk doen als jouw onderzoek nu op niets uitdraait?

ROBIN

Dat is geen optie.

TESSA

Maar het kan toch dat je je vergist.

ROBIN

Ik ben er zeker van dat ik iets op het spoor ben. En daarbij ik moet wel een goed artikel afleveren, anders lig ik uit de redactie.

TESSA

Hoe komt het eigenlijk dat je zo zeker bent?

CHRIS

Schat, was er ook geen rode wijn?

ANDREA

Neen, dat denk ik niet.

CHRIS

Doodjammer, misschien moet ik eens naar de winkel bellen.

WALTER

Voor mij moet u die moeite niet doen.

CHRIS

Maar dat is geen moeite, wacht volgens mij heb ik nog wel een kaartje met het telefoonnummer, problemen zijn er om op te lossen.

(WALTER morst opzettelijk cava op de kleren van ANDREA)

WALTER

Oei, sorry.

ANDREA

Het is niets, dat kan gebeuren. Ik ga even iets anders aantrekken.

(ANDREA verlaat de kamer)

WALTER

Is er iets dat jij mij wil duidelijk maken?

CHRIS

Ik weet niet, moet jij mij iets vertellen?

WALTER

Niet dat ik weet.

CHRIS

Des te beter, en als er iets moest zijn, dan zeg je het maar. Of je belt eventjes.

(WALTER gaat naar de zetel)

WALTER

Kan ik je eventjes spreken?

TESSA

Ik heb u niets te zeggen.

WALTER

Het is uw vriend die ik graag onder vier ogen zou spreken.

TESSA

Al goed, Robin pas op hè, anders probeert hij u ook nog binnen te draaien.

(TESSA gaat naar CHRIS)

TESSA

Wat scheelt er met hem?

CHRIS

Hij kan misschien niet zo goed tegen de alcohol.

ROBIN

Waar kan ik u mee helpen?

WALTER

Ons gesprek vorige week.

ROBIN

Vertel.

WALTER

Ik heb het nummer op dat kaartje gebeld.

ROBIN

Dan toch.

(ANDREA komt de kamer terug binnen)

ANDREA

Zo, dat ziet er al beter uit.

CHRIS

Het ziet er heel goed uit.

ROBIN

Heb je iemand aan de lijn gekregen?

WALTER

Inderdaad, een vervormde stem die anoniem wenste te blijven.

ROBIN

En wat heb je allemaal gezegd?

WALTER

Niets belangrijk, maar in ieder geval, ik heb het vermoeden dat Chris weet dat ik die persoon heb opgebeld.

ROBIN

En weet je iets meer over de persoon die je aan de lijn hebt gekregen?

WALTER

Neen, waarom?

ROBIN

Het zou mijn onderzoek kunnen vooruit helpen.

WALTER

Welk onderzoek?

ROBIN

Hier in de buurt zijn er de laatste tijd een aantal verdachte overlijdens geweest.

WALTER

Verdachte overlijdens? Dat ging toch om zelfmoord en een ongeluk?

ROBIN

Dat willen ze ons laten geloven.

WALTER

(gealarmeerd)

Hoe bedoel je?

ROBIN

Er klopt iets niet aan heel die zaak. En Chris weet dus dat jij dat nummer hebt proberen te bellen?

WALTER

Ik vermoed het wel, Het is toch wel erg toevallig dat Chris over dood en kaartjes en telefoonnummers begint. Ik denk dat Chris goed genoeg weet wat ik allemaal heb gezegd aan de telefoon, omdat jij het hem hebt verteld.

ROBIN

En hoe zou ik moeten weten wat jij allemaal gezegd hebt.

WALTER

Eenvoudig, omdat jij achter de deur hebt staan luisteren. Maar geen probleem hoor, ik los mijn problemen zelf op.

ROBIN

Hoe bedoel je?

De oplossing in bloed.

WALTER

(DONKERSLAG)

(EINDE VAN SCÈNE 1)

Leesexemplaar

Scène 2

De volgende ochtend zitten
TESSA en ROBIN aan de
ontbijttafel.

TESSA

Ik ben echt blij dat het eindelijk weekend is.

ROBIN

Ja.

TESSA

Misschien kan ik vandaag die nieuwe schoenen gaan kopen.

ROBIN

Ja.

TESSA

Maar dan doe ik weer geld op, ik kan misschien beter nog
wat sparen.

ROBIN

Ja.

TESSA

Zeg, wat scheelt er? Je bent zo afwezig vanmorgen.

ROBIN

Het is niets.

TESSA

Ja dat merk ik. Ik ken u misschien nog niet zo lang, maar
ik weet wel wanneer er iets scheelt.

ROBIN

Laat maar zitten.

TESSA

Komaan, wat scheelt er jongen. Vertel het eens aan tante
Tessa.

ROBIN

Heb jij met je ouders gesproken over mijn onderzoek?

TESSA

Neen, waarom?

ROBIN

Gewoon, ik vroeg het mij af.

TESSA

Neen ik heb ze niets verteld.

ROBIN

Oké, laat dan maar.

(Op dit moment komt CHRIS de kamer binnen gelopen. Hij is duidelijk gehaast)

TESSA

Ook een goedemorgen pa.

CHRIS

Geen tijd.

TESSA

Een beetje overslapen?

CHRIS

Ik had al een half uur eerder moeten vertrekken.

(CHRIS neemt een boterham van de tafel en steekt deze in zijn mond, vlak voor hij de deur wil uitgaan draait hij zich weer om)

ROBIN

Iets vergeten?

CHRIS

Weten jullie soms waar ik mijn autosleutels heb gelegd?

TESSA

Liggen die niet in de schuif?

CHRIS

Juist, gelukkig ben jij al beter wakker dan ik.

(neemt de sleutels uit de schuif.)

TESSA

Moet je geen kopje koffie hebben? Daar word je wakker van.

CHRIS

Graag maar ik heb echt geen tijd.

(Chris loopt naar buiten)

TESSA

Maar nu over die schoenen, wil jij mij niet sponsoren?

ROBIN

Alsof ik daar het geld voor heb.

(We horen buiten het geluid van een botsing gevolgd door een auto die met gierende banden vertrekt. TESSA en ROBIN lopen geschrokken naar buiten, gevolgd door ANDREA die de trap afrent)

ANDREA

Chris!

TESSA

Pa!

(Even later komt het drietal terug binnen gevolgd door een ongedeerde CHRIS)

CHRIS

Verdorie zeg, die zot reed in volle vaart in op mijn auto.

ANDREA

Had hij gedronken?

CHRIS

Geen idee, maar als ik één minuut eerder in die auto had gezeten...

TESSA

Dus als je je sleutels niet was vergeten...

CHRIS

Dan had ik het waarschijnlijk niet overleefd.

TESSA

En die kerel is gewoon doorgereden?

CHRIS

Ja, hij was meteen uit het zicht.

TESSA

Heb je zijn nummerplaat kunnen noteren?

CHRIS

Neen, het ging allemaal zo snel, maar goed, hoe moet ik nu naar mijn werk gaan?

ANDREA

Zou jij niet beter thuis blijven?

CHRIS

Neen schat, het werk heeft mij nodig.

ANDREA

Ben je zeker dat het niet omgekeerd is, dat jij je werk nodig hebt?

CHRIS

Ik moet mijn zinnen kunnen verzetten.

ANDREA

En dat kan je niet hier, bij mij?

CHRIS

Als alles achter de rug zorg ik ervoor dat ik meer thuis ben.

ANDREA

En wanneer gaat dat zijn?

CHRIS

Het zal nu niet lang meer duren.

ANDREA

Ik hoop het.

CHRIS

Maar intussentijd geraak ik nog steeds niet op mijn werk.

TESSA

Je kan de fiets nemen.

CHRIS

De fiets, weet jij hoe ver dat is?

TESSA

Ken jij een andere oplossing?

CHRIS

Als het niet anders kan.

ANDREA

Wees blij schat, het had veel erger kunnen zijn.

CHRIS

Dat is waar, het is maar een auto. Maar goed ik kan maar beter vertrekken.

(CHRIS verlaat de kamer)

ANDREA

Ik zal de takeldienst maar bellen, en mij ook eens omkleden, want zo'n nachtkleed is ook geen zicht.

(toetst het nummer van de takeldienst in)

Goedemorgen, we hebben een ongeluk gehad voor onze deur...

(ANDREA verlaat tijdens het telefoneren de kamer)

ROBIN

Wij moeten eens praten.

TESSA

Wat scheelt er?

ROBIN

Er is iets dat je moet weten.

TESSA

Zeg het gewoon.

ROBIN

Het gaat over Walter.

TESSA

Ja?

ROBIN

Walter is niet, wie hij zegt dat hij is.

TESSA

Hoezo?

ROBIN

Een aantal jaren geleden is hij vrijgelaten uit een psychiatrische instelling.

TESSA

Een psychiatrische instelling?

ROBIN

Ja, op een dag zijn bij hem de stoppen doorgeslagen.

TESSA

Wat heeft hij toen gedaan?

ROBIN

Dat kan ik niet zeggen, maar hij is gevaarlijk.

TESSA

Maar, hoe weet jij dat dan allemaal?

ROBIN

Walter is mijn grootvader.

TESSA

Dat meen je niet, waarom heb je dat niet eerder verteld?

ROBIN

Ik had daar mijn redenen voor.

TESSA

Wat voor redenen?

ROBIN

Dat kan ik niet vertellen. Maar hij is van alles van plan, ik vrees dat hij uw vader iets wil aandoen.

TESSA

Wat!? En dat zeg je me nu pas?

ROBIN

En ik vrees dat die auto...

TESSA

Volgens mij komt jou dat juist goed uit.

ROBIN

Wat wil je zeggen?

TESSA

Volgens mij zit jij samen met uw psychopathische grootvader in het complot, gewoon om uw artikel wat spannender te maken.

ROBIN

Heb jij dan zo weinig vertrouwen in mij?

TESSA

Jij hebt misschien wel het doodvonnis van mijn vader getekend.

ROBIN

Zo'n vaart zal het wel niet lopen.

TESSA

Och jongen, het is allemaal jouw schuld!

ROBIN

Maar.

TESSA

Ik wil dat je weggaat.

ROBIN

Schat, ik...

TESSA

Ga weg! Alsjeblieft.

ROBIN

Dan moet je het zelf maar weten.

(ROBIN verlaat de kamer, en net op dat moment komt ANDREA weer binnen)

ANDREA

Wat is er gebeurd?

(DONKERSLAG)

(EINDE VAN SCÈNE 2)

Scène 3

Bij aanvang van deze scène horen we ANDREA nog net afscheid nemen van de takeldienst. TESSA zit in de zetel.

ANDREA

(tegen takeldienst)

Nog eens bedankt hè!

TESSA

Dat heeft precies ook lang geduurd.

ANDREA

Ja inderdaad. Ik heb ze nochtans vanmorgen al gebeld. In ieder geval, het wrak is weg, en Chris is ongedeerd, dat is het belangrijkste.

TESSA

Is hij nog niet thuis?

ANDREA

Neen, het zal allemaal wat langer duren met de fiets zeker.

TESSA

Ja oké, maar twee uur later is toch overdreven, niet?

ANDREA

Je denkt toch niet dat er iets gebeurd is?

TESSA

Ik weet het niet, sinds dat ongeluk vanmorgen zie ik denk ik overal spoken.

ANDREA

Er zal wel een goede verklaring voor zijn.

TESSA

Laat ons hopen.

(De deurbel gaat)

ANDREA

Daar zullen we hem hebben.

TESSA

Dat hij maar met een goede uitleg komt, ons zo ongerust maken.

ANDREA

Ik was helemaal niet ongerust.

TESSA

Moet jij de deur niet gaan opendoen?

ANDREA

Waarom gebruikt hij niet gewoon zijn sleutel?

TESSA

Je weet hoe slordig hij soms is.

(ANDREA opent de voordeur, en komt de kamer terug binnen met een kartonnen doos)

TESSA

Wie was het?

ANDREA

Ik zag niemand meer, maar ze hebben dit hier voor de deur neergezet.

TESSA

Staat er een afzender op?

ANDREA

Neen, maar we zullen snel weten wat...

(ANDREA opent de doos en slaakt een luide gil)

TESSA

Ma, wat scheelt er?

(TESSA kijkt in de doos en deinst al snel vol afschuw achteruit)

ANDREA

Oh neen, Chris.

(ANDREA haalt een bebloed mes dat door een foto van CHRIS is gestoken uit de doos)

TESSA

Hij zal toch niet?

ANDREA

Ik voel mij niet goed, Chris godverdomme! Ik had nog zo gezegd dat hij thuis moest blijven.

TESSA

We moeten nu niet direct het ergste denken.

ANDREA

Ik kan momenteel niet meer denken, ik ga boven op mijn bed liggen.

(ANDREA opent de deur naar de hal en ziet chris staan. ANDREA slaakt een luide gil)

TESSA

Pa?

CHRIS

Van een hartelijke ontvangst gesproken.

ANDREA

Wij dachten dat...

CHRIS

(zijn oog valt op het bebloede mes)

Wat is dit?

TESSA

Wij dachten dat er u iets was overkomen.

CHRIS

Neen, met mij gaat alles prima.

ANDREA

Jij kwam maar niet thuis, en dan dit mes.

CHRIS

Ik had gewoon een platte band, maar vanwaar komt dit ding?

ANDREA

Geen idee, iemand heeft dit voor de deur gezet.

CHRIS

En hoe komen ze aan die foto?

(neemt de fotokader van de kast en
vergelijkt de foto's)

Hij moet hier in huis zijn geweest.

TESSA

Natuurlijk, wie anders.

CHRIS

Ik wil dat jullie onmiddellijk naar boven gaan, ik los
dit wel op.

(neemt zijn gsm en toetst het nummer in)

Walter? U spreekt met Chris Ackerman. Ik denk dat wij
dringend moeten praten.

(CHRIS legt de telefoon terug neer en
sluit de gordijnen. Even later komt
WALTER het huis binnen langs de
tuindeur)

WALTER

Wat was er zo dringend dat het niet kon wachten tot
morgen?

CHRIS

Denk je niet dat heel die komedie lang genoeg heeft
geduurd?

WALTER

Komedie? Ik heb gewoon gedaan wat je gevraagd had.

CHRIS

Je hebt meer dan genoeg gedaan.

WALTER

Je hebt me gevraagd om jouw vrouw te versieren, en dat
heb ik ook gedaan.

CHRIS

Je had moeten stoppen toen ze jou had afgewezen.

WALTER

Ze heeft me niet afgewezen, ze twijfelde.

CHRIS

Ik wou alleen weten of ze mij wel trouw zou blijven.

WALTER

Wel, dan heb ik nieuws voor jou. Ze had voor mij gekozen.

CHRIS

Omdat jij haar leugens hebt wijsgemaakt.

WALTER

Is dat zo Chris?

CHRIS

Jij hebt haar doen geloven dat ik 's nachts bij andere vrouwen zat.

WALTER

Heb ik dan geen gelijk? Of wat steekt de heilige Chris Ackerman anders allemaal uit in het holst van de nacht.

CHRIS

Dat zijn jouw zaken niet. Maar vanaf nu laat je mijn vrouw met rust, of anders..

WALTER

Of anders wat?

CHRIS

Laat het mij zo stellen.

(neemt de foto van zichzelf, waardoor het mes is gestoken uit de doos en richt dit naar WALTER)

Ik weet dat jij dit mes voor onze deur hebt gelegd, en als jij niet maakt dat je uit ons leven verdwijnt, bel ik de politie.

WALTER

Chris toch, je weet niet half waar je aan begonnen bent.

CHRIS

Is dat een dreigement?

WALTER

Ik dreig niet, ik dreig nooit. Ik geef een waarschuwing.

CHRIS

Durf je het dan nu wel zelf?

WALTER

Hoe bedoel je?

CHRIS

De oplossing in bloed.

WALTER

Dat kaartje komt dus van jou.

CHRIS

Inderdaad. Sterker nog, je had die nacht mij aan de lijn.
En maak nu dat je mijn huis uit bent.

WALTER

Wees voorzichtig Chris, een ongeluk is zo gebeurd.

(WALTER maakt aanstalten om CHRIS te wurgen, maar bedenkt zich op tijd en verlaat het huis. CHRIS sluit de gordijnen, dooft het licht en verlaat de kamer. Even later komt WALTER binnengeslopen langs de tuindeur en draait ze op slot met de sleutel die hij eerder gestolen had. Hij heeft een jerrycan in zijn handen en giet de kamer vol benzine. Op het ogenblik dat hij met een lucifer de kamer in brand wil steken, komt ANDREA de kamer binnen en doet het licht aan. WALTER schrikt en dooft de lucifer)

ANDREA

Walter! Wat bent u aan het doen?

WALTER

Weet je nog toen ik je vertelde dat ik mijn ex met een andere kerel had betrapt, op de dag dat ik haar ten huwelijk wou vragen?

(neemt het mes van de tafel)

Ik heb toen dit mes genomen en hem met vijftig messteken de dood in gejaagd. En die hoer heb ik de keel over gesneden om haar daarna te begraven in de tuin.

ANDREA

Chris kan hier elke moment zijn, doe geen domme dingen.

WALTER

Ik hoor ze het al op het nieuws zeggen "Gezinsdrama, ongelukkige huismoeder steekt haar eigen huis in brand en pleegt vervolgens zelfmoord." Het enige wat nog van jullie overblijft zijn jullie verkoolde lichamen. Erg moeilijk om bewijzen te vinden in een hoopje as, denk je niet?

(ANDREA stapt zachtjes richting
tuindeur)

ANDREA

Maar, wat hebben wij jou misdaan?

WALTER

Eerst heb je mij verleid, om me daarna te laten vallen als een baksteen. Waarom? Ik dacht dat jij beter was dan mijn vorige vrouw.

ANDREA

Walter, ik ben jouw vrouw niet. Het spijt me als ik je een verkeerde indruk heb gegeven.

WALTER

Spijt? Daar is het nu te laat voor. Maar geen nood, ik los mijn problemen zelf wel op.

(ANDREA wil ontsnappen langs de tuindeur
maar merkt dat deze op slot is)

ANDREA

Laat mij gaan alstublieft, laat mij u helpen.

(WALTER stapt naar ANDREA en begint haar
zachtjes te strelen met het mes)

WALTER

Niemand kan mij helpen. Eerst ben ik mijn job kwijtgeraakt en dan mijn vrouw. Vijf jaar lang heb ik in een instelling gezeten, elke dag pillen slikken en doen alsof heel de wereld goed is.

(CHRIS komt de kamer binnen met een
pistool in zijn handen. WALTER zet het
mes tegen de keel van ANDREA)

CHRIS

Laat haar los!

WALTER

Wie we daar hebben, meneer de verpleger! Het spijt me maar deze patiënt valt niet meer te redden.

CHRIS

Laat haar los of ik knal een kogel door je kop.

WALTER

Chris toch, zou je niet beter heel ons plannetje opbiechten aan je vrouw?

ANDREA

Schat?

WALTER

Een week voor jullie hier kwamen wonen kreeg ik plots bezoek van een onbekende, een zekere Chris Ackerman.

CHRIS

Nog één woord en ik schiet.

WALTER

Chris had een interessant verzoek voor mij, hij zou samen met zijn vrouw en dochter in dit huis komen wonen, en hij wou dat ik zijn vrouw probeerde te versieren.

ANDREA

Chris?

WALTER

Maar waar meneer Ackerman niet op gerekend had, is dat ik gevoelens kreeg voor de vrouw des huizes.

ANDREA

Chris, is dat waar?

WALTER

En eerst liet de charmante buurvrouw mij geloven dat ook zij gevoelens had voor mij, om me dan alleen aan mijn lot over te laten.

CHRIS

Zwijgen godverdomme!

WALTER

Waarom zou ik, wat heb ik te verliezen?

ANDREA

Walter, laat Chris gaan. Ik zal alles doen wat je vraagt, maar laat Chris gaan.

CHRIS

Andrea, neen!

WALTER

Alles?

ANDREA

Laat je Chris gaan?

WALTER

(Zoent ANDREA)

Akkoord.

CHRIS

Andrea, het spijt me.

(Legt zijn pistool op de grond)

Ik hoop dat je gelukkig wordt.

WALTER

(stapt op CHRIS af)

Ik kan dit niet, ik weet hoe het is om iemand te moeten missen.

(Neemt zijn mes)

En daarom kan ik je beter nu verlossen.

ANDREA

Walter wacht!

(WALTER draait zich om naar ANDREA, deze neemt op haar beurt een pistool uit haar achterzak en schiet. WALTER valt dood neer. CHRIS en ANDREA lopen naar elkaar toe en omhelzen elkaar)

(DONKERSLAG)

(EINDE VAN TWEDE BEDRIJF)

EPILOOG

Het licht op het podium is
gedoofd en we horen een
radiostem.

RADIOSTEM

20 september, 12.00 uur. Het nieuws met Koen Verbeke.
Vorige nacht heeft er zich een drama afgespeeld in de
villa van de Familie Ackerman. Walter Roosenbergh, de
buurman van de familie heeft geprobeerd het huis in brand
te steken, en vervolgens de gezinsleden om het leven te
brengen. De vrouw des huizes kon net op tijd de buurman
neerschieten. Na onderzoek is de politie van oordeel dat
het hier gaat om wettige zelfverdediging.

(Het licht in de kamer gaat aan en we
zien TESSA aan de tafel zitten. Even
later wordt er aan de deur gebeld)

TESSA

(opent de deur)

Robin! Wat doe jij hier?

ROBIN

Ik kom mijn onderzoek afronden.

TESSA

Ik haal je iets te drinken, je bent helemaal buiten adem.

(TESSA gaat naar de keuken)

ROBIN

Zijn je ouders thuis?

TESSA

Neen, die zijn op het politiekantoor.

ROBIN

Op het politiekantoor?

TESSA

Ze moesten nog het één en ander regelen.

ROBIN

Goed, ga snel je spullen inpakken.

TESSA

Mijn spullen inpakken waarom?

ROBIN

We moeten hier meteen weg, voor ze terugkomen.

(TESSA komt terug binnen met twee glazen water)

TESSA

Hier weg, waarom?

ROBIN

Ik wil niet dat jij hier blijft, bij de moordenaars van mijn grootvader.

TESSA

Het was wettige zelfverdediging, die gek viel mijn moeder aan.

ROBIN

Ik geloof nooit dat hij dat zomaar zou doen.

TESSA

Het was een psychopaat.

ROBIN

Hij was mijn grootvader.

TESSA

Ik vind het heel erg voor jou, echt waar.

(geeft een glas water aan ROBIN)

ROBIN

Er klopt iets niet aan deze situatie.

TESSA

Laat het rusten schat. Hoe erg het ook voor je moet zijn, het was wettige zelfverdediging.

ROBIN

Neen, dat was het niet.
(drinkt van het water)

TESSA

Waarom ben je daar zo zeker van?

ROBIN

Een aantal jaar geleden was er hier niet zover vandaan een afvalverwerkend bedrijf. Toen dat bedrijf in financiële problemen kwam, besloot de eigenaar een lading chemisch afval op een braakliggend terrein te dumpen, bij wijze van besparing. De politie kwam hem al snel op het spoor. Maar de zaak werd in de doofpot gestoken.

(ROBIN neemt nog een slok)

TESSA

Maar wat heeft dat met mijn vader te maken?

ROBIN

De eigenaar van dat bedrijf was mijn grootvader. In die bewuste woonwijk woonde er een jong gezin. Bij de moeder van dat gezin werd, net zoals bij wel meer bewoners, kanker vastgesteld. Maar ik denk niet dat ik je daar iets nieuws mee vertel.

(ROBIN drinkt zijn glas leeg)

TESSA

Chemotherapie had geen zin meer, de kanker was uitgezaaid over heel haar lichaam. Een aantal jaar na de dood van mijn moeder, leerde mijn vader Andrea kennen, haar man is ook gestorven aan die smeerlapperij. Uw grootvader heeft onze levens kapot gemaakt.

ROBIN

Het kon geen toeval zijn dat uitgerekend jullie naast mijn grootvader kwamen wonen. Toen bleek dat jij in mijn klas zat, zag ik mijn kans om mijn onderzoek naar hier te verplaatsen. Daarom dat ik niet had gezegd dat Walter mijn grootvader was, uw vader mocht niet weten dat ik hem verdacht.

TESSA

In het onderzoek naar uw grootvader was er een bekende onderzoeksrechter aangesteld.

ROBIN

Hubert vloeberghs.

TESSA

En zijn advocaat zal je ook wel kennen.

ROBIN

Etienne Carpentier.

TESSA

Inderdaad. Toen uw grootvader werd opgepakt voor de moord op zijn vrouw en haar minnaar, dachten we dat onze nachtmerrie eindelijk voorbij was. Maar na vijf jaar in die psychiatrische instelling, hebben ze hem al weer laten gaan, hij zou genezen zijn. En toen hebben we besloten het recht in eigen hand te nemen. Carpentier was gemakkelijk, met een spierverslapper in zijn drankje was hij zo mak als een lammetje. Toen dat spul twee uur later was uitgewerkt was hij al opgeknoopt. Conclusie zelfmoord.

ROBIN

(heeft moeite met praten)

En Vloeberghs dan?

TESSA

Dat was moeilijker. Toen jij die dag een afspraak had met hem moest er snel ingegrepen worden. Toen hij thuis een bad aan het nemen was, en in slaap was gevallen, volstond het om een beetje chloroform in het badwater te gieten en vervolgens de gasbrander te saboteren. Conclusie een tragisch ongeluk.

ROBIN

Jouw vader heeft die twee vermoord?

TESSA

Mijn vader heeft Carpentier opgeknoopt, dat is waar. Maar ik ben het die Vloeberghs heeft uitgeschakeld.

(Op dit moment komt ANDREA binnen met een plateau waarop inspuitingmateriaal ligt. ROBIN probeert te vluchten maar kan zich amper bewegen)

TESSA

Een week voor wij hier kwamen wonen heeft mijn vader contact opgenomen met Walter, met de vraag of hij Andrea wou versieren. Zo was hij zeker dat Walter contact met ons zou zoeken.

ANDREA

Het plan was om Walter zo ver te krijgen dat hij Chris zou willen uitschakelen. Gezien zijn psychiatrische verleden zou dit geen groot probleem vormen. Maar dan was het de moeilijkheid om Walter op het idee van een huurmoordenaar te brengen. En daarom hebben we hem dat kaartje, met dat telefoonnummer bezorgd.

TESSA

Toen hij het nummer had gebeld was het enkel wachten tot hij zijn geduld verloor. Want die zogenaamde huurmoordenaar zou niets ondernemen, natuurlijk niet want Walter had die avond mijn vader aan de lijn.

ANDREA

Toen Walter uiteindelijk mij bedreigde was het enkel een kwestie van hem op het juiste moment neer te schieten.

TESSA

Conclusie, wettige zelfverdediging.

(stilte)

Nu je de waarheid kent kunnen we geen risico lopen.

(ROBIN probeert recht te staan maar kan zich amper bewegen)

Doe geen moeite, ik heb je toch gezegd dat zo'n spierverlapper twee uur kan blijven werken.

(bewondert het glas waaruit ROBIN de spierverlapper heeft gedronken)

Maar tussen ons, je was het beste vriendje dat ik al heb gehad.

(geeft ROBIN een zoen op de mond)

Ik wou je dit allemaal besparen, ik weet wat het is om een ouder te verliezen. Daarom dat ik het had uitgemaakt, ik wou je beschermen. Maar jij moest zo nodig je onderzoek verder zetten. Sorry schat, we kunnen ons leven niet nog eens laten verwoesten.

ANDREA

Maar bekijk het langs de positieve kant, binnenkort ben je weer samen bij mammi en pappi.

(er weerklinkt melodramatische muziek waarbij het nieuws te horen is. Tijdens deze muziek zien we dat ANDREA de plateau aan TESSA geeft, deze maakt de

heroïnespuit klaar en wil deze toedienen bij ROBIN maar krijgt het moeilijk. Ze laat de spuit vallen en probeert de kamer uit te lopen maar wordt tegengehouden door ANDREA. ANDREA geeft de spuit terug aan TESSA en verplicht haar om deze in te spuiten bij ROBIN. Nadat ze de heroïne heeft ingespoten barst TESSA in huilen uit en kijkt vol afschuw hoe CHRIS de kamer binnen komt en samen met ANDREA het lichaam van ROBIN naar buiten draagt)

RADIOSTEM

21 september, 13.00 uur. Het nieuws met Koen Verbeke. In dit nieuws besteden we aandacht aan de zware regenbuien die het land teisteren op deze eerste herfst dag. Maar eerst hebben we meer nieuws over het levenloze lichaam dat vanmorgen in het gemeentepark werd gevonden. Het zou om een jongen gaan van rond de 20 jaar. Uit de autopsie is gebleken dat de jongeman gestorven is aan een overdosis heroïne.

(EINDE)

LeeseXempl